

VOJENSKÉ ROZHLEDY

ČÍSLO 10.

ROČNÍK XVI.

ŘÍJEN 1935

ČÁST VŠEOBECNÁ

Redaktoři: Brig. generál Jiří Birula a podplukovník gšt. František Pobunek.

Pobřežní řeč generála Rudolfa Medka

*při kremaci zemského vojenského velitele v Čechách div. generála
Václava Kopala dne 14. října 1935.*

Loučíme se tedy s Tebou dnes naposled, statečně a rytířské srdce dokonalého československého vojáka, a prosíme Tě, abys ještě v této chvíli přijal naše poslední sbohem, dříve než Tě odevzdáme svatému a očistnému ohni Prometheovu. Loučí se s Tebou československá armáda a s ní dává Ti sbohem rodná země, pro níž jsi obětoval všechno a všechno nasadil, svůj život, svou stateč-

* 19. IX. 1882 — † 9. X. 1935

hoto zahraničního vojenského souhrnu válečnické vůle, bojoval na všech nám Čechoslovákům dostupných bojištích světa za lepší budoucnost svého lidu, za šťastnější dny našich dětí. Byl jsi vojákem světové války, který v její vřavě se bil za vítězství československých barev. Protože světová válka se začala zápasem o Srbsko, válečný osud vedl Tvé kroky nejdříve do armády srbské, do jádra a základu armády drahých bratří Jihoslovanů. Místo československého dobrovolníka jsi v tomto nejchrabřejším vojsku světové vojny uhájil jako Čech, jako dobrovolník a jako československý důstojník co nejskvěleji. Bratři Srbové ocenili to také nejvyšším vyznamenáním, jehož se může dostati jejich vojáku a velmi zřídka cizinci. Potom jsi přišel do legie ruské, s níž jsi prodělal odvážné rozvědky na Stochodu,

svého obsáhlého zářivého ducha a všechnu svou práci. Byl jsi nám všem obrazem a ztělesněním věrné a dokonalé synthézy československého legionářství a našeho moderního vojenství. Potvrdil jsi to celým průběhem své životní, hlavně vojenské dráhy. Dostalo se Ti podivuhodné možnosti a Ty bys sám řekl, především cti, že jsi skutečně jako jedinečný doklad to-

a nebyla Ti odeprána ani nejslavnější bitva našich zahraničních vojsk, bitva u Zborova. Také zde jsi byl mezi prvními, kteří nesli náš prapor k vítězství.

V Srbsku i v Rusku vedla Tvé srdce nejen vůle k boji za věc československého lidu, ale také Tvoje upřímná a vroucí láska k lidu slovan-skému, k bratrským národům, jež dávno byla součástí Tvého duchov-ního obzoru.

Potom jsi odjel do Francie. Francie byla a je druhou velikou láskou našich srdcí. Francie je zákeřně napadena přes hrdinský odpor Belgie, Francie je zpusťována a vandalsky ničena nelítostným nepřitelem. Také zde jsi vykonal naplno svoji bojovníckou povinnost. Potom bylo zapo-třebí dovršiti organisaci naší legie v Italii. Byl jsi vybrán a pověřen na-pomáhati tomuto úkolu. Bojoval jsi s našimi italskými legiemi na Doss' Alto a pracoval jsi jako organisátor ve vedení těchto statečných sborů, o jejichž hrdinské účasti hovoří dosud mramorové desky po celé Italii, zasazené na význačných budovách na památku světové války.

Po návratu do vlasti spěchal jsi na Slovensko, abys bránil tuto nám všem drahou zemi proti barbarskému vetřelci. Ani zde nepřestal's býti na minutu hrdinou.

V dalším vývoji naší branné moci ve vlasti zastával jsi často místa nejodpovědnější, ať už to byly základní cesty, jež se kladly našemu le-tectví, nebo výchova vyšších velitelů, nebo sama důležitá a odpovědná místa velitelská. Myslil jsi ustavičně jen na obranu rodné země, protože jsi cítil sám velmi dobře, jak její bezpečnost je se všech stran ohrožena. Nemiloval jsi vnějších okázalostí, smyslem Tvého života i Tvé práce byla právě jen ustavičná práce a práce.

My víme všichni dobře, koho v Tobě ztrácíme. Jakou velikou nadějí naší armády a naší obrany ztrácíme právě v Tobě. Mezera, jež mezi námi zůstává po Tvém odchodu, je nejvyšš bolestná a temná.

Při tom byl jsi nám všem dobrým kamarádem, věrným druhem, oprav-dovým bratrem.

Sbohem, bratře generále!